

Man har gennemgaaende udtalt særlig Tilfredshed med Medvirkningen af de særlig fagkyndige Doms mænd (Domstolslovens § 72) og med den nye Bestemmelse i Straffeprocesslovens § 377, 4de Stykke, (omtalt ovenfor).

Endelig tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa den Diskussion, som i Nordisk Tidsskrift for Strafferet 1924 og 1925 førtes mellem Højesteretsassessor Breien og Lagmand Hegge samt Sorenskriver Arents om en Reform af Lagmandsretten eller rettere dennes Afløsning af Meddomsretter (se 1924: Side 1, 224, 241; 1925: 46, 202), og som indeholder en Del Materiale til Belysning af den i Norge herskende Opfattelse af Meddomsretternes Værdi.

Endvidere henvises til Lagmand Rolfsens Afhandling i samme Tidsskrift 1928, Side 74, (af det i denne Afhandling omtalte foreløbige Lovudkast har jeg i Justitsdepartementets Lovafdeling faaet et Aftryk).

København, den 13. August 1929.

C. B æ r e n t s e n.

I Slutningen af Juli og første Del af August foretog jeg en 10 Dages Studierejse i Tyskland for dels at paahøre Retsforhandlinger i „Schöffengerichte“ i begge Instanser, dels hos Dommere og andre Jurister søge indhentet Oplysninger om disse Institutioners Virkemaade og om, hvorvidt man ansaa dem for heldige. Særlig interesserede mig Spørgsmaalet om Ordningen af Ankeinstansen. Da jeg vidste, at andre Medlemmer af Udvalget paatænkte Studierejser til Berlin, Hamborg og Dresden, og da jeg derhos fandt det praktisk at se Forholdene paa Steder, der med Hensyn til Folkemængde nogenlunde kunde sidestilles med henholdsvis vore store Provinsbyer og København, delte jeg Tiden for mit Ophold mellem Landretten i Kiel, hvilken By har ca. 200 000 Indbyggere, og Landretten i Hannover, der er af Størrelse omtrent som København, dog noget mindre. Ved disse Retter paahørte jeg daglig alle Retsforhandlinger ved Domsmandsretter henholdsvis i 1. og 2. Instans med dertil hørende Domsafsigelser. Ordningen var begge Steder den, at Retten begyndte Kl. 9 Morgen og fortsattes uden nogen Pause til Kl. ca. 2 Em., hvorefter alt var forbi, ligesom Retskontorerne lukkede Kl. 3 (til Gengæld begyndte Kontortiden for Sekretærene Kl. 7 Morgen, om Vinteren Kl. 7½). Efter Proceduren trækker Retten sig tilbage til Raadslagning om Sagen — Raadslagningen kunde jeg desværre ikke faa Adgang til at overvære — og afsiger derefter mundtlig Dom med ret udførlig mundtlig Begrundelse, medens den — ligeledes ret udførlige — skriftlige Dom først udarbejdes senere samme Dag eller Dagen efter. Straks efter Afgiselsens af mundtlig Dom begyndes der paa næste Sag. Jeg overværede i alt 16 Straffesagers Behandling fra Begyndelse til Ende og havde derhos enten før eller efter Retsmødet Samtaler med de paagældende Retsformænd i de forskellige Afdelinger, hvis Møder jeg overværede, samt med den fungerende Præsident i Kiels Landret og med nogle Statsadvokatmedhjælpere („Assessorer“) og Justitssekretærer. Særlig gode Oplysninger fik jeg i Kiel af Land- og Amtsgerichtsdirektor Stäcker og af Sekretæren i Schöffengericht I. og II.'s Justitskontor, i Hannover af Landgerichtsrat Weber og Heinecke.

Ordningen i Tyskland er jo den, at Straffesager hører under „Amtsgericht“ (Underret), dog at visse Sager gaar til Rigsretten og Kapitalforbrydelser til „Schwurgerichte“. I Amtsgericht dømmer Enkeltdommeren alene i Smaasager, i andre Sager etableres „Schöffengericht“, bestaaende af 1 juridisk Dommer og 2 Doms mænd, dog at der paa Begæring af Statsadvokaten tiltræder endnu 1 juridisk Dommer, saaledes at der bliver lige mange Jurister og Doms mænd. Fra Rigsretten, som er en rent juridisk